

Chương 97

Tên sát thủ mỉm cười đánh xe vào một toà nhà xây bằng đá trông ra dòng sông Tiber. Hắn mang cô gái lên cao... đi dọc theo một đường hầm xây bằng đá. May mà cô gái có vóc người mảnh khảnh.

Hắn đã đến bên cánh cửa.

Đèn thờ ánh sáng, hắn lầm bầm. Phòng họp cổ xưa của hội Illuminati. Làm sao có thể ngờ được rằng nó ở ngay chỗ này cơ chứ.

Vào bên trong, hắn đặt cô gái lên một cái tràng kỷ bọc da sang trọng. Rất thành thực, hắn trói chặt hai tay cô gái ra sau lưng, rồi trói hai cổ chân lại. Những gì hắn thêm khát sẽ phải hoãn lại đến khi mọi việc được hoàn tất. Nước.

Nhưng hắn vẫn có thể tự dành cho mình chút xíu thời gian, tên sát thủ trầm nghĩ. Quỳ xuống bên cô gái, hắn vuốt ve cặp đùi thon dài và mềm mại. Bàn tay hắn lần lên cao hơn. Những ngón tay đen đúa lần lên trên gấu quần soóc. Cao hơn nữa.

Rồi hắn dừng phắt lại. Phải kiên nhẫn, chột tỉnh ra, hắn tự nhắc nhở bản thân. Phải làm xong việc trước đã.

Hắn bước ra ngoài ban công mát rượi. Làn gió đêm nhanh chóng làm dịu đi cơn thèm khát man dại trong hắn. Tít dưới kia, sông Tiber vẫn đang chảy xiết. Hắn ngược nhìn mái vòm của Đại thánh đường St. Peter, cách hắn khoảng ba phần tư dặm, hiện ra rõ mồn một trong ánh sáng phát ra từ hàng trăm máy quay.

- Giờ khắc cuối cùng đã tới. - Hắn nói to thành tiếng, trong lòng nghĩ tới hàng ngàn chiến binh Hồi giáo đã bị sát hại trong cuộc Thập tự chinh. - Đêm nay, các vị sẽ được đoàn tụ với Chúa của mình.

Sau lưng hắn, cô gái bắt đầu cựa quậy. Tên sát thủ quay lại. Hắn cân nhắc xem có nên để cô gái thức dậy hay không. Nỗi khiếp đảm trong ánh mắt của phụ nữ luôn là liều thuốc kích dục tuyệt vời nhất đối với hắn.

Nhưng hắn chọn giải pháp chắc chắn hơn. Tốt nhất là cứ để cho cô gái nằm bất tỉnh trong khi hắn đi vắng. Dù cô gái đã bị trói chặt và không thể nào trốn thoát được, nhưng hắn không muốn để cho cơn đói của mình mệt mỏi đi vì giày giụa quá nhiều. Ta muốn cô em khỏe mạnh... để ta còn thưởng thức.

Nhẹ nhàng nâng đầu cô gái lên, hắn lần ngón tay tìm chỗ hõm ngay dưới xương sọ. Hắn đã từng điếm vào huyết đạo kiểu này nhiều lần rồi. Với sức

mạnh của loài mãnh thú, hấn nhấn ngón tay vào lớp xương sụn mềm, rồi ấn mạnh xuống. Cô gái nằm vật ra ngay lập tức. 20 phút thôi mà, hấn thâm nghĩ. Con mồi này sẽ là một kết thúc hoàn hảo cho một ngày tuyệt vời. Sau khi thưởng thức cô gái, chứng kiến cô ta chết ngay trên tay mình, hấn sẽ bước ra ban công để thưởng ngoạn pháo hoa trên bầu trời Vatican.

Để con mồi nằm nguyên trên đi-văng, hấn xuống cầu thang, bước vào một căn phòng tối tăm, chỉ có một cây đuốc duy nhất toả sáng. Nhiệm vụ sau cùng. Hấn bước tới bên bàn, kính cần nhìn con dấu thiêng bằng sắt đã được để sẵn ở đó.

Nước. Con dấu sau cùng.

Như ba lần trước, hấn rút cây đuốc trên tường; nung cho con dấu nóng đỏ lên. Khi toàn bộ con dấu đã nóng đỏ, hấn bước vào trong ngục.

Một người đang đứng yên lặng: Già nua và cô độc.

- Này Hồng y Baggia. - Hấn rít lên - Ông đã cầu nguyện chưa đấy?

Đôi mắt của vị Hồng y già người Ý không chút sợ hãi:

- Ta đã cầu nguyện cho linh hồn của ngươi đấy!